

Musikk/kultur gjennom tidene FRA URGAMLE TIDER

UTDRAG FRA BOKEN "HOW CHRIST SAID THE FIRST MASS", av Fader James L. Meagher D.D.

Stilen må være veldig knapp. Det er utrolige detaljer som må med. Som det står på bokens bakside: "Boken viser hvordan katolske tradisjoner - og spesielt katolske liturgiske tradisjoner - går helt tilbake til Adams tid. For å si det mildt. Dette er en av de mest informative, inspirerende og forbausende bøker som leseren kommer noen gang til å lese".

Straks etter syndefallet lover Gud Adam og Eva en frelser: "Jeg vil sette fiendskap mellom deg (slangen) og kvinnen (Maria-derfor kaller Jesus sin mor for "kvinne" i N.T) Mellom ditt avkom og hennes ætt (Kristus og de kristne, som har Maria som mor). Hun skal knuse ditt hode, men du skal hogge den i hælen." Gud viste Adam korsfestelsen og Messen med typer, imager og symboler. De skulle gjøre bot. For sin synd skulle Adam og hans etterkommere ofre noe som var av stor verdi for dem. De ofret først fremst lam, som ble forberedt og stekt slik at det ble festet på grener av pomegranat, formet som et kors. Fra tidenes opphav har lammet, brød og vin vært ofret. Alle andre ofre var annen rangs. Alt i messeofret pekte fremover til det sanne offer. Kristus. Fra opphavet av har vår rase ofret dyr og første grøde til Gud. Helt til Mose dager var faren, familiens hode, presten. Han forrettet ofret p.v.a sin familie. Senere var det stammehøvding, prinser og konger som gjorde det p.v.a sine undersatte. I verdighet av sitt navn ofret de, så folkets sinn skulle bøyes til religion. Til tilbedelse av den sanne Gud, hvor alt stammer fra. Urgamle steintavler viser disse prestehøvding i prestehagler, like dem som katolske prester har på seg i dag. De er altså foreskrevet av Gud.

Forfatteren har studert mange slags orientalske og jødiske bøker samt urgamle sagn. Han har funnet sagn om at Eva fødte tvillinger 32 ganger som giftet seg med hver andre. Slik befolket de jorden. Unntatt Abel. Han hadde ingen søster og giftet seg aldri. Det er et forbilde på det katolske presteskap i sølibat, og et forbilde på Kristus som blir drept av sine brødre (Kain). Religionen besto derfor løftet om Messias, en frelser som skulle komme og opprette uskylden som gikk tapt i Eden. Gjennom alle tider fortalte fedrene dette til sine barn. Etter syndfloden ble det Noahs sønner som befolket jorden, og fortsatte religionen. Gamle sagn vil ha det at Sem, Noahs eldste sønn, var Melkisedek. Folk før floden var høyere og og levde lenger en folk etter floden. Skapelsen var sterkere i begynnelsen, ellers ville de ikke ha tålt innavlet. Dette er forklaringen på at Melkisedek kommer ut av historien "uten mor og far", som St. Paul sier. De var selvfølgelig for lengst døde fordi han levde så lenge. Vi må selvfølgelig ta dette med forsiktighet, men utregningene fra Bibelen stemmer her. Forfatteren etterlater det til leseren.

Nimrod blir den som etablerer hedendommen. Han nekter å gi Gud æren for sin enorme styrke. Hans religion sier at forfedrene er stjerner på himmelen og ser ned til oss. Denne idé er brukt i filmen "Løvenes konge".

Også; i sin korrupsjon, begynner folk å tilbe dyrene som ble ofret til Gud, og mektige mennesker (Odin). Oksen ble ofret til Gud som symbol på Hans styrke. Lammet for sin ydmyke blide natur, duen for sin uskyld, osv. Abrahams familie drev med handel av avguder. Det kunne han ikke fordra. Derfor fortalte Gud at han skulle forlate sin fars hus. Gud ledet ham siden til Palestina, det forjettede land. Korset ble brukt fra opphavet, uten at de forsto meningen med det. Gud visste fra skapelsen av hvordan det hele ville gå. At Han ville måtte ofre sin enbårne sønn for menneskene.

Helt til Hebreerne ble en nasjon ble denne ordning holdt. Men da ble det etablert et spesielt presteskap, det av Aron ("den opplyste") og prester av Levis ("lenket til") stamme som skulle utføre prestegjerningen. Det var Gud som valgte dem. Det var siden de som dømte Jesus til døden (se Jakobs profeti.. "Jeg vil ikke møte i deres råd, vil ikke være med i deres forsamling..." 1. Moses 49:5). Utrolige mysterier, vanskelige å forstå.

Moses er et forbilde av Jesus. Han fører hebreerne ut av trelldom (syndens trelldom, det er) i Egypt. Ørkenvandringen er et forbilde på vår vandring her på jorden, og det forjettede land, som de vinner under seg, et forbilde av Himmelen. Slaktning av lammet, dens blod siden blir smurt på dørkamrene på jødernes hus den natten Herren slaktet alle førstbårne, både av mennesker og dyr i Egypten, skåner hebreerne fra den harmen, men de som ikke hadde lammets blod på sine husdør må bøte med sine kjæreste. De førstbårne var alltid velsignet spesielt i gammel tid og skulle arve faren. Nå ble de borte og velsignelsen med dem.

Moses blir siden gitt nøye forskrifter på hvordan Gud vil at de skal tilbe Ham, og hvilket folk Han ønsker seg. Liturgien og de ti bud. Tabernaklet i all sin prakt. Alt lenket til det store ofret som skulle komme. Men dette forsto ikke jødene.

Verdslige folk ser i undring til Messen og sier ofte: "Hva er meningen med dette form for guddommelig tilbedelse? Hvor kommer disse seremonier fra? Fulgte Kristus noen form for gudstjeneste? En allmenn mening er den at Kristus, ved den siste nattverd, holdt en kort form av velsignelse og bønn, konsekret siden brødet og vinen, ga de til apostlene, og holdt prekenen som Johannes evangelium gir. Siden da har apostlene holdt messe, ved å lese opp noen av Salmene, lest fra Den hellige skrift, holdt preken, konsekret brødet og vinen, fremsagt fader vår og siden gitt kommunion (altersakramentet). I apostoliske tiden, la de hellige til noen bønner og seremonier. Senere utviklet paver og konsiler ritusen enda mer, laget nye bønner, og gjennom middelalderen vokste Messen inn i den overdådige liturgi og seremonier som vi har i dag.

MEN DISSE MENINGER ER EN FEILTAKELSE. Fra begynnelsen av var Messen feiret som en lang liturgi, med seremonier som varierer veldig lite fra liturgien i våre dager (1906). Ingen forandringer eller tilføyelser av viktighet var gjort i den apostoliske tiden. Hva de tidligere paver gjorde var av liten vekt, litt revisjoner og rettelser. Få tilføyelser var gjort til Messens faste ledd, som var fra Peters dager, men han etablerte den latinske liturgi. I en gammel historiebok fra rett etter oppstandelsen, skriver Barsilibus Dion, i Historie av St. Jakobs liturgi (den første biskop av Jerusalem): "På onsdag feiret St. Jakob den første Messe etter sin liturgi, som han sa at han hadde fått av Vår Herre, og ikke forandret ett ord!" Saken er den at vi kan ikke utbedre noe som Gud har foreskrevet. Dette er nedarvet og ikke utviklet av mennesker.

Det som står i Bibelen er de tilføyelsene som Jesus la til Påskemåltidet. Alt annet kunne hebreerne fra de var 13 år gamle, si seg selv. Det som formet jødernes Påskefest (Passover) viste alle, t.o.m hedninger kunne skaffe seg informasjon om den. Den var overflødig i fortellingen om den siste nattverd. Men det var etter jødisk skikk at Jesus holdt den siste nattverd.

Jesus valgte et sted for den, den salen, (the upper room, the Cenacle) som var et av Jerusalems flotteste steder, med meget luksuriøst inventar. Han selv har sikkert vært kledd i de fineste presteklær (både Jesus og Maria fulgte den sanne Tradisjon). Han er øversteprest på Melkisedeks vis.

Alle jøder eide Jerusalem. Ingen eide hus der, og de måtte ta inn alle jøder som kom langveis fra under Påskehøytiden, en utrolig gjestfrihet. Men Jesus har sikkert

fått dette sted fordi Han kunne vise sin slektstavle. Han var prins av Davids ætt (jordisk sett). Under dette sted var Melkisedeks grav, og David og Solomons og de konger etter dem. Dette var et meget fornemt sted. Kalken som Jesus brukte, har historie siden helt før floden. Den ble brakt av Noah i arken, og var brukt som offerkalk fra uminnelige tiden. Jesus forener derfor ofret i Templet, som ble forrettet av yppersteprestene i Jerusalem, og liturgien i Synagogen, som en Rabbi feiret, som begynner på den samme måten som katolske Messen: "Introibo ad altare Dei", og tilføyer siden sitt offer som det evige påskelam. Nå er stunden kommet at alle føregangne seremonier, offer, typer og profetier blir oppfylt i Ham. Derfor så apostlene ingenting uvanlig i det hele. Det hele fortsetter siden med apostlene og fortsetter til 1965, til det II Vatikan konsil, hvor, for første gang den Katolske Messen gjennomgikk store forandringer.

Det som blir forandret i urkirken, etter Jesu ordre, er at alteret blir brukt. Synagogen hadde bare et bord, men Tempelet et alter. Jesus forener dette. Og i stedet for at bare under forvandlingen snur prest og menighet øst, slik det var i urkirken, forandrer Kirken det slik at presten snur mer og mindre øst, som mellommann mellom Gud og mennesker. Det er derfor stagnasjon hos Novus Ordo å føre opp et alterbord (St. Paul; "har dere ikke mat hjemme?") i stedet for et alter, og snu presten hele tiden imot menigheten.

Det er utrolig å lese hvor mye Den Katolske Kirke har arvet fra jødedommen. Hvordan alt oppfylles i Den Katolske Kirke. (Jesus oppfylte 300 profetier). Noen eksempler: Det er ikke noe nytt å feire liturgien på et språk som er dødt og få forstår. I synagogen, etter at jødene kom hjem fra bortførelsen til Babylon, var språket deres blitt meget blandet med babylonsk. Men den hellige skrift var fortsatt på ren hebraisk. Derfor leste man opp på hebraisk i synagogen, og en hjelpeprest, lektor, oversatte for folket.

I mange eksemplarer av Gamle testamentet, kommer frem tre navn på Gud, som peker på den Hl. Treenighet. Disse navn har gått tapt i flere nyere oversettelser. Elohim, Faderen som er Rettferdighet, Jehovah, Sønnen som er Barmhjertighet og Sekina som er den Hellige Ånd. Skystolpen som førte israelittene gjennom ørkenen, og som dvelte Tabernaklet og Solomons Tempel var kalt Sekinaen. Sammen ble disse kalt på gammel hebraisk, Adon, Herre eller Adonai, Herrer. Derfor kaller Jesus; "Eloi, Eloi lama sabaktani" (Elohim). Man finner disse navn forkortet, El og Ja, Jo eller Je i tusenvis av navn på israelitter (Isra-el).

Jødene trodde på skjærsilden. Det er mange eksempler på deres offer og bønner for de avdøde, helt til våre dager. Man kunne ofre et lam for en annen person, en syk, en som hadde problemer, nettopp som man ber om Messer for noen i Den Katolske Kirke. Et Messestipend kommer også fra det.

Bare en omskåren kunne delta i påskemåltidet, nettopp som bare en døpt kan delta i Messeofret.

Jødene knelte under mange seremonier, og slo seg heftig på brystet under syndsbekjennelsen (som betyr at man fortjener straff for det man har gjort). "Mea culpa". (Det var ingen vits å gjøre det uten å bli medtatt).

Man skulle bare feire påskelammet innendørs (forskrift fra Gud), dette parallell med en kirke. Ingen naturgudstjenester. Bare prester av Arons ætt, Levis stamme, kunne utføre prestegjeringen, nettopp som i Den Katolske Kirke. Kun viede prester kan feire Messen. Prestene var kledd i meget fine presteklær. I den Babylonske Talmud, som er uten de forferdelige fornærmelser mot Jesu som den Jerusalemske Talmud har, kan man lese at prestene ble ofte gitt meget dyre klær av sine mødre hvis de var velstående. Så da kan man spørre seg; skal vi være festlige og fine under offer

av dyr, og legge alt om og forenkle når vi får det himmelske offer, Agnus Dei, Panis Angelicum? Nei, det kan ikke stemme. I Templet som var dekket med gull og sølv og hadde et kor på 500 til 1000 levitter, og mange musikere, var ingenting spart for å vise Guds herlighet. En romersk konsul, Marcus Ambivius, ble så begeistret da han så dette, at han brøt ut: "Velsignet er Han som utgyter sin herlighet over sitt folk." Han var så imponert over at i prosesjonen med lammene til offerstedet, kunne ingen si; "gi plass, vik unna, her kommer jeg", selvom han var kong David eller Solomon. Dette for å vise at alle er like foran Gud.

Jødene påsto at det ikke kunne bli tilgivelse for synder fra Gud uten blod. Nettopp som den Katolske Messen er et offer av Jesu legeme og blod, under tegn av brød og vin, som presten forvandler til Jesu reelle legeme og blod. Påskehøytiden besto i at den første dag ble et lam ofret, et lam på gruppe av minst ti menn som spiste det i lag, med medfølgende seremonier. Og med det ble spist salat som vokste vilt, med bitre urter og edikk, som tegn på syndens bitterhet. 4 glass vin mått drikkes med. Deretter fulgte 7 dager med høytiden av de usyrede brød. Det første er tegn på den gamle pakt, et blodig offer, men den sist er et tegn på Den Katolske Kirke, med et ublodig offer (Malakias 1:11) Den er en evig en, og kompletterte påske oktaven. Den siste dagen, botsdagen, gikk øverstepresten inn i det Aller Helligste. Da hadde han alltid et rep bundet rundt seg i tilfelle at han døde. Det hadde hendt at en prest ble drept av Gud fordi Han ikke var tilfreds med ham.

Hvis en hebreer ble uren måtte han rensen. Han kunne ikke delta i påskehøytiden før en han ble ren igjen. Hvis en katolikk blir uren av synd må han skrifte. Han kan ikke gå til kommunion (altersakramentet) før en han har skriftet.

Hvis en hebreer spiste syret brød på festen for de usyrede brød var straffen på Kristi tid en bannlysning. Før i tiden var det dødsstraff. Et usyret brød var symbol på uskyld, men syret brød på synd. Hvis en hebreer brøt et ben i påskelammet ble han straffet med 39 piskeslag. Påskelammet måtte være uten lyte, under ett år, og ikke et ben måtte brytes. Det var symbol på Kristus. Jesus Kristus var uten synd, fullkommen, han ble ofret på høyden av sitt liv, i sin beste alder. Ikke et ben var brutt i hans legeme på korset. Han så t.o.m ut som et stekt lam, hvor han hang på korset. Det gule serum som fløt ut ved piskeslagene gjorde det. I Templet måtte prestene se hen til Golgata under seremoniene, men de viste ikke hvorfor. I urgamle sagn sies det at Noah tok Adams hodeskall med seg i arken, som en relik, og gravde den ned i den høyden som derfra fikk sitt navn. Golgata betyr hodeskall. 300 profetier finnes i Skriften som alle ble oppfylt av Jesus. Det var gjort for at apostlene skulle gjenkjenne Ham. Dessverre gjorde få andre jøder det. Det var mange gode Rabbiner. Moses hadde opprettet Synagogen, for de jøder som ikke kunne komme regemessig til Templet. Etterhvert ble Rabbinerne, som ikke trengte å være av Levis stamme, mer opptatt av ting som ikke hadde så mye med den sanne tro å gjøre. F.eks sabbaten, o.m.fl., at de var åndelig blinde da Jesus kom. Deres ønske var at Messias ville gjøre dem til verdens herrer. De var blinde av denne ambisjon.

Et offer må fortæres. Slik har det vært fra urgammel tid. Enten ved at det ble brent, et brennoffer, holocaust, eller spist opp. Hvis man tror at Jesu legeme og blod bare er et symbol, et minnesmåltid, da er man ikke bedre sett er en jøde, som kun har det materielle offer, og ikke de reelle guddommelige offer i Den Katolske Kirke. Jesu legeme og blod på en virkelig levende måte. "Den som ikke spiser mitt kjøtt og drikker mitt blod, har ikke liv i seg." Dette er grunnen til at når presten har konsektrert hostien, da tygger han sen, fortærer den, men vi i menigheten lar den smelte på tungen, fordi da er den blitt Jesu legeme og blod.

Noen har påpekt at denne boken ble skrevet før en Dødehavsrullene ble funnet. Da er det å si, at forfatteren har lest bøker som er mye eldre, f.eks den Babylonske Talmud, som ble skrevet etter at israelittene var kommet hjem fra Babylon (eller mens de var der), de var bortført 722 f. Kristus, Josefus og mange flere. Han har besøkt synagoger, overvært påskehøytid hos jøder, konsultert lærde rabbier, levd mange uker i Jerusalem, studert bøker skrevet i moderne tid, f.eks Kabbala, han har gjort utrolige undersøkelser.

Jeg håper at dette gir leseren noen tanker før fremtidens påskehøytider, som jeg håper at blir fred og gledes fylte for dere alle. Vi frembringer en Hallel for Jesus.

In Christo et Maria, Hallelu Jah(ve).

Anna Rögnvaldsdóttir